

CHUCHELÁČEK

Ročník 2018

číslo 3

Vydává Obec Chuchelna

Úřední hodiny:

pondělí 8 - 12, 13 - 17 hodin

středa 8 - 12, 13 - 16 hodin

Doručovací a fakturační adresa:

Obec Chuchelna
Chuchelna 269
513 01 Semily

Bankovní spojení:

ČSOB, a. s.
107773716 / 0300

Tel.: 481 622 702

www.chuchelna.cz
obec@chuchelna.cz

datová schránka: ib5bypj

Uzávěrka č. 3/ 2018 byla 20. 8. 2018

Příspěvky do Chucheláčku zasílejte na e-mail: ivahermanova@seznam.cz

NOVINKY Z OBCE

Vážení čtenáři Chucheláčku, od posledního veřejného zasedání zastupitelstva obce do uzávěrky zpravodaje se rada obce sešla třikrát v nepravidelných intervalech. Vzhledem k čerpání dovolených jednotlivých členů se rada obce v tomto období schází operativně dle potřeby.

Na poslední červnové schůzi jsme vyhlásili II. kolo výběrového řízení na poskytnutí zápůjček z Fondu rozvoje bydlení, ani tentokrát jsme však ve stanoveném termínu (do 1. srpna 2018) neobdrželi žádnou žádost. V letošním roce jsme tak zaznamenali nulový zájem o zápůjčku.

Rada obce schválila vyřazení nepotřebného, nebo nefunkčního drobného dlouhodobého majetku v celkové pořizovací hodnotě 88.393,60 Kč.

Projednávali jsme, a nejen na této schůzi, ale i na dalších, provoz obou sportovních areálů. Zabývali jsme se četnými připomínkami občanů, a to zejména na vysoké ceny občerstvení, které mohou natrvalo odradit některé návštěvníky. Rada obce ale může nájemci nanejvýš doporučit některá opatření, nařizovat nikoliv. Projednávali jsme způsob evidence návštěvníků koupaliště a po zjištění všech podrobností jsme se rozhodli místo papírových vstupenek pořídit barevné pásky na ruce. Objednali jsme je v 19 barvách a s potiskem "Koupaliště Chuchelna". Nájemce obou částí areálu zatím platí nájemné včas. Na internetu spravuje prezentaci Sportovně – rekreačního areálu Chuchelna včetně rezervačního systému na kurty.

Obecní byt v čp. 41, který jsme přidělili novému nájemníkovi dle pořadníku, je nutno dost rozsáhle rekonstruovat. Je nutno odstranit staré výmalby, provést nové štukování a výmalbu stěn, opravit poškozené podlahy a položit základní podlahovou krytinu (lino), natřít radiátory. Obec objedná u odborné firmy rekonstrukci elektrorozvodů. Část materiálu a prací hradí obec, část hradí nový nájemník, který se na mnoha pracích sám aktivně podílí. Pro celý bytový dům obec do budoucna uvažuje o instalaci plynového kotle s měřením spotřeby tepla pro jednotlivé byty. Také spotřeba vody bude pomocí podružných vodoměrů měřena každému nájemníkovi individuálně.

Projednali jsme umístění bezpečnostních kamer v centru obce, pod dozorem bude křižovatka u Sůvů, prostranství mezi

prodejnou a provozovnou Kovap a krajská silnice s chodníkem mezi těmito objekty.

Snímky opravené cesty z Komárova nad Rokliště

Na červnové schůzi jsme otevírali dvě sady obálek s nabídkami firem, a to na opravu pozemních komunikací z Komárova nad Rokliště a pod lyžařským areálem, druhá zakázka se týká rekonstrukce pomníku obětem obou světových válek v centru obce. V prvním případě jsme firmu vybrali hned, dodavatelem oprav cest, které jsou v době, kdy píšeme tyto řádky již provedené, se stala firma Eurovia CS, a. s. Pokud jde o rekonstrukci pomníku, rozhodování bylo složitější. Jedná se totiž nejen o cenu zakázky a kvalitu provedení, ale i o estetické hledisko, které jsme konzultovali s p. Mgr. Hedvičkem, který má na MěÚ Semily na starosti památkovou péči. Posléze jsme ze tří nabídek, které podávala vždy dvojice kameník – kovář vybrali nabídku pánů kováře Mansfelda a kameníka Gábra. Renovace zatím probíhá pomalu, dělníci z firmy IRSA, v. o. s. provedli přípravné práce – odstranili staré základy oplocení a mohutné kořeny pokácených dřevin, vykopali rýhy pro nové základy, ale to je zatím vše. Práce mají být kompletně dokončeny v září tohoto roku.

Konstatovali jsme zdárné dokončení výstavby komunikace od Vejnarů směrem k potoku včetně odvodnění. Akce byla provedena včas a kvalitně. Nyní zbývá provést drobné terénní úpravy, administrativně se připravit ke kolaudaci díla a po zaměření vypořádat vlastnictví pozemků podle dříve uzavřených smluv o smlouvách budoucích.

Snímek opravené cesty u čp. 113

Další stavbou, kterou se podařilo dokončit, je cesta ze Lhoty na Komárov podél pozemku přiléhajícímu k domku čp. 41 na Lhotě. Majitel si dlouhodobě stěžoval na ničení svého majetku projíždějícími vozidly, která tam navíc nemají co dělat, neboť jde o turistickou cestu. Cesta byla zaměřena, došlo k posunutí na obecní pozemek, byla zde odbagrována zemina, navezeno kamenivo a štěrk.

Na zatím posledním jednání rady obce jsme potvrdili ve funkci ředitele naší příspěvkové organizace Základní škola a Mateřská škola Chuchelna na další šestileté období Mgr. Radmila Stínla. Funkční období mu tak skončí 2. 8. 2024.

Ve spolupráci s SDH Chuchelna se chystá výstavba přístřešku pro uskladnění hasičské překážkové dráhy a dalších pomůcek pro mladé hasiče. O jeho umístění dosud nebylo rozhodnuto.

Rada obce rozhodla, že v souvislosti s přípravou voleb do Senátu PČR nevyhradí plakátovací plochy pro předvolební agitaci z důvodu nemožnosti zajištění zásady rovnosti pro všechny kandidáty. Taktéž zamítla žádost jednoho z kandidátů o reklamní účast na dětské hasičské soutěži.

V budově prodejny potravin byl přepažením jednoho velkého skladu a vybudováním přístupu zvenčí zřízen malý sklad pro kiosek.

Vážený čtenáři, tolik tedy k novinkám, které vám předkládá rada obce na základě svých jednání. Na veřejném zasedání zastupitelstva, posledním v končícím volebním období, se můžete dozvědět víc. Obvyklou pozvánku najdete na některé z dalších stran zpravodaje.

Rada obce

Volby do zastupitelstva obce a do Senátu Parlamentu ČR

Oboje volby proběhnou v pátek a v sobotu 5. - 6. října. Případné II. kolo voleb do Senátu se uskuteční o týden později, tedy 12. - 13. října. Každý volič se na obecních vývěškách a na webových stránkách obce včas dozví, kde se nalézá jeho volební místnost, připomeneme termín voleb a některé další pokyny.

Z pochopitelných důvodů nebudou vydávány voličské průkazy pro komunální volby. Každý občan totiž může volit zastupitele jen v obci, kde má trvalý pobyt. Pro volby do Senátu se voličské průkazy vydávat mohou, použít je lze pouze na území senátního obvodu č. 35 Jablonec nad Nisou (v našem případě). Seznam obcí, které do tohoto obvodu spadají, najdete na webu www.chuchelna.cz v sekci "obecní úřad" a "úřední deska". V jiném senátním obvodu volební komise hlasování neumožní. Pokud jde o termíny podávání žádostí o voličské průkazy, písemné podání je nutno doručit vždy nejpozději v pátek týden před příslušným kolem voleb, osobní podání pak vždy do středy do 16.00 hodin, tedy dva dny před konáním příslušného kola voleb do Senátu PČR.

Veřejné zasedání zastupitelstva obce Chuchelna

se uskuteční ve čtvrtek 13. září 2018 od 19,30 hodin
v zasedací místnosti OÚ Chuchelna

Program:

- 1) zpráva o činnosti rady obce
- 2) zpráva o hospodaření do 31. 8. 2018
- 3) rozpočtové opatření č. 2/2018
- 4) volba přísedících Okresního soudu Semily
- 5) zprávy výborů - finančního a kontrolního
- 6) zpráva komise sociální
- 7) různé
- 8) diskuse
- 9) usnesení, závěr

Občerstvení zajištěno

Srdečně zveme členy zastupitelstva a všechny občany

ŽÁDOST O SPOLUPRÁCI PŘI AKTUALIZACI DATABÁZE PSŮ

**PROSÍME VŠECHNY MAJITELE PSŮ, ABY NÁM
ZASLALI INFORMACE O SVÝCH PSECH**
(rasa, barva, pohlaví, číslo známky, případně foto)

V případě ztráty psa dokážeme pružněji reagovat,
a vy budete mít zpět vašeho čtyřnohého kamaráda.

Informace zasílejte na e-mail: koublova@chuchelna.cz
nebo podávejte osobně na Obecním úřadu Chuchelna.

SOKOLOVÉ, HASIČI A MYSLIVCI

POŘADAJÍ

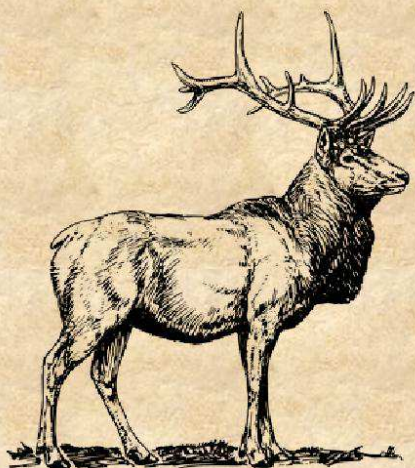

CHUCHELSKÉ SPOLKOVÉ POSVÍCENÍ

MYSLIVECKÁ KUCHYNĚ

V SOKOLOVNĚ V CHUCHELNĚ

V SOBOTU 22. ZÁŘÍ 2018

**PRODEJ JÍDEL
OD 11.00 HODIN**

OBČERSTVENÍ – KÁVA, ČAJ, LIMO, PIVO, VÍNO, ...

ŽIVOTNÍ JUBILEA V ČERVNU, ČERVENCI A SRPNU 2018

88 let	Věra Kupková
87 let	Věnceslava Babková
85 let	Zdenka Bažantová
84 let	Věra Zdrůbková Jiří Skrbek
83 let	Jaroslav Pícek Zdeňka Bobková
82 let	Irena Koublová
81 let	Miloslav Bažant
80 let	Lubomír Kořínek
75 let	Jana Ratouská
65 let	Miloš Heřman Stanislav Bém
60 let	Zdeňka Hladíková Hana Brucknerová
55 let	Oldřiška Mašková Milan Pavelka Jana Prskavcová Miluše Doubová
50 let	Ladislav Zázvorka Hana Bartoňová Renata Bažantová

Do dalších let přejeme pevné zdraví a mnoho štěstí

SŇATKY:

Monika Kroupová a David Hošek
Lenka Ducháčová a Pavel Seeman
Kateřina Lejsková a Michal Zelenka
Pavlína Svárovská a Martin Andrlé
Eva Buchtová a Tomáš Malý

Novomanželům přejeme dlouhý,
radostný a spokojený společný život!

Léto budiž pochváleno

Takhle nějak by mohl začít můj článek, psaný v období vysokých teplot a nedostatku vláhy, kterými nás všechny obšťastňuje matka příroda v průběhu letošních prázdnin. No prázdniny již pomalu končí, vlaha pro náš kraj, ale i celou zemi je zatím v nedohlednu, a ruce i nohy bolí od běhání s konvemi s vodou na zalévání kyticí a zeleniny, kterou se snaží člověk vylepšit si náladu a radost z toho, že si něco sám vypěstuje. Dětem se takovýto průběh léta asi líbí, protože mohou spoustu času trávit u vody, což bylo v jiných letech během prázdnin možné jen někdy. Nebo se zase mohou vymlouvat na velké vedro a někde v koutku se věnovat svým oblíbeným hrám v mobilu, tabletu či počítači. Ale tak, či tak, doufám, že načerpaly spoustu nové energie do práce. Po skončení prázdnin se to bude hodit, začnou jim opět povinnosti.

Naše škola ukončila docházku v minulém školním roce rozdáním vysvědčení 29. června. Někdo byl spokojenější, jiný zase méně, ale snažili jsme se naše žáky ohodnotit objektivně, často ještě s přivřeným jedním okem. Ve 3. a 4. ročníku vždy na závěr vyhodnocujeme naše nejlepší čtenáře. Je to na základě referátů o knihách, které přečetli. To probíhá v průběhu celého roku, a pak nejlepší čtenáři obdrží ocenění v podobě poukázky na výběr knihy v knihkupectví. Když se tak zamýšlím nad čtenářskými dovednostmi dnešních školáků, musím se přiznat, že z některých moc radosti nemám. Ale těch několik dobrých a „vydatných“ čtenářů mi radost dělá. A nesmím zapomenout ani na sportovní výkony našich žáků. Jsme zapojeni do Atletického trojboje s Adamem, který již po mnoho let pořádá turnovské sdružení volného času Žlutá ponorka. Naši žáci se na okrskových kolech umisťují na předních místech a někteří mají i velmi pěkná umístění v kole okresním. I toto bývá poslední školní den připomenuto rozdáním diplomů z místního kola. Také jsme se rozloučili s našimi odcházejícími žáky 4. ročníku. Budou pokračovat ve školní docházce na semilských školách. Z rukou pana starosty ing. Tomáše Šimka obdrželi knihu s věnováním, aby jim připomínala čtyři roky, které strávili docházkou do naší školy. Doufám, že se jim bude nadále dařit alespoň tak jako u nás a rodiče z nich budou mít radost. A snad se na naší škole občas zastaví na kus řeči. To nás učitele vždycky potěší.

V novém školním roce odcházející žáky nahradí noví prvňáčci. Tentokrát jich bude jen 6. Bohužel, na malých vesnických školách se stává, že některé roky hojností nových žáků neoplývají. A i když se zdá, že při vítání občanů je o nové žáky postaráno, ne všichni občané do školy nastoupí. Když odejde do vyšších ročníků ze školy 11 žáků a přijde jen 6, odrazí se to i ve finančním zabezpečení školy ze strany státního

rozpočtu. Od září bude naší školu navštěvovat celkem 36 žáků. Šest prvňáčků a deset druháků, deset třetáků a deset čtvrtáků. Uvidíme, jak se bude situace vyvíjet do budoucna.

Chtěl bych také připomenout, že škola není jen o učení. Během školního roku se žáci účastní divadelních představení v KC Golf v Semilech, někdy přijedou herci a muzikanti i přímo do školy a předvedou žákům své vystoupení, soutěže a podobné programy. Snažíme se vybírat pro žáky takové, které jsou pro ně přínosem a něčím je obohatí, případně i takové programy, které rozšiřují výuku. Zdrojem poznání pro žáky jsou i školní výlety a exkurze. Ty pořádáme koncem školního roku v měsíci červnu. Letos jsme se vypravili na hrad Bezděz a výlet zakončili plavbou parníkem po Máchově jezeře. Paní průvodkyně na Bezdězu byla překvapena tím, jak někteří žáci ovládali historii, kdy se v hodině prvouky na výlet důkladně připravili. Byli pochváleni i za dobré chování v porovnání s jinými výpravami. Žákům se výlet líbil, protože bylo dovoleno se také v Máchově jezeře na pláži „vymáchat“. Někdo smočil jen nohy, někdo se namočil celý. A jako obvykle nechybělo ani utrácení peněz za občerstvení a různé suvenýry z výletu. Dalším výletem jako každoročně je výlet vlakový. Vlastně byla to jen exkurze do Domu přírody v Dolánkách u Turnova. Samozřejmě jsme také navštívili i národopisnou expozici Muzea Českého ráje v Dlaskově statku. Tam jsem ze zapůjčeného letáku žákům přečetl o historii statku a expozici, která se v něm nachází. Ale myslím si, že ve všech žácích zanechala mnoho dojmů expozice Domu přírody v budově bývalé školy. Je udělána opravdu moc dobře. Děti baví interaktivita, a ony mohly vyzkoušet všechny panely a zjistit tak, co o přírodě vědí, či nevědí a rozšířit si tím své obzory. Určitě je návštěva Domu přírody svým způsobem obohatila.

Je to paráda

Hurá na koupáčku

Po svačince u Domu přírody

Expozice Dlaskova statku

Dovolte mi, abych vzpomněl na jeden moment z výletu na hrad Bezděz. Vycházíme s dětmi z budovy purkrabství a najednou někdo volá: „Ahó. To je náhoda, tolik roků jsme se neviděli.“ Slunce mi zakrývalo výhled, ale když jsem zaostřil pohled na onu postavu obklopenou hloučkem dětí, pochopil jsem, že se jedná o kolegyni učitelku. V hlavě mi to začalo šrotovat. Chvilí mi trvalo, než jsem podle hlasu poznal, že je to Iva Tomešková, která na naší škole začínala jako učitelka na začátku 90. let. Nyní učí v Turnově a s dětmi ze třídy byly s kolegyní také na výletě. V té době, kdy ona začínala, začínal na naší škole svou krátkou pedagogickou kariéru (jeden měsíc, pak nastoupil na základní vojenskou službu) kolega Kovář. Snad mi odpustí, že neuvádím křestní jméno, ale zapomněl jsem ho. S ním jsem se setkal letos o prázdninách v Turnově. Krátce po skončení vojenské služby pověsil kantořinu na hřebík a jako třetí z generace rodu Kovářů dělá pana hoteliéra v Turnově. Ubytování v hotelu využívali v červenci učitelé z Čech i Slovenska, kteří přijeli na exkurzně vzdělávací pobyt, a já společně s několika kolegyněmi jsem jim dělal průvodce Českým rájem.

A při vzpomínání na bývalé učitele nesmím závěrem zapomenout na jedno jméno. Petr Převrátíl. Ten na školu nastoupil také začátkem 90. let a učil na škole téměř až do důchodového věku, do roku 2004. Tehdy se z naší trojtřídky stala jen dvojtřídku a Petr musel odejít. Vždycky jsem si ho vážil jako kolegy a výborného češtináře. Občas ho vídávám při cestách po Semilech, zúčastnil se i oslavy výročí v naší mateřské škole. Nechce se tomu věřit, ale letos v červenci oslavil své 75. narozeniny. „Petře, hodně pevného zdraví, štěstí a spokojenosti do dalších let.“

Mgr. Radmil Stínil, ředitel ZŠ a MŠ

Smutné zápisky z deníku chuchelského vojáka z počátku 1. světové války (2)

V minulém čísle jsme uvedli první část z deníku vojáka 1. světové války pětadvacetiletého Josefa Vacátka z Chuchelny čp. 33. Josef Vacátko, který se před válkou oženil s Annou Plívovou z Chuchelny čp. 68 a který narukoval hned na začátku války, si do malého sešitku psal své válečné zážitky a pocity. Po necelých 4 měsících na srbské frontě byl jeho mladý život ukončen nepřátelskou kulkou. Průstřel v jeho deníku, který nosil v náprsní kapse, o této tragédii svědčí dosti výmluvně. Josef píše většinou správným pravopisem, často ale používá typickou vojenskou hantýrku, složenou z různých germanismů, takže dnes jsou některá slova čtenáři hůře srozumitelná (dekunky = kryty, šišardy = předsunutá opevnění, cuk = vlak, kvérvísita = kontrola zbraní, laufgráb = zákop, švarmlinie = frontová linie, hoh = hurá, aplésujeme = střídáme, kvéposty = střelecká stanoviště, ristung = vojenská výstroj, zvibach = tvrdý chleba, hauptvachta = hlídka, cuksfíra = strojuvůdce, oberlajtnant = nadporučík, kompanie = rota atd.). Minulé zápisky jsme končili 14. říjnem 1914.

15. října – rozbila srbská střela zase jeden kvér, fasujem každý jedno viržinko, rum; stále mi klepe okem, co mi to přinese. Máme nařízeno zpívat, ale jde to chabě, někteří hrají karty. Nová napomenutí kvůli choleře, kdo znečištěn, má se hlásit, aby mohl být vyčištěn. Na noc prudký oheň z děl z obou stran, náš ..(nečitelné) pálí na srbské pozice, jeden granát práskl blíže nás, neshody ...(kvůli průstřelu nečitelné).

16. října – fasovali jsme mírku kořalky. P. lajtnant rozdává (nečitelné) někomu. Aeroplány dva létaly nad námi, mám radost, že mohu střeliti do cíle. Jím chléb a připíjím koňak, to kdybych tak dělal v civilu. Včera jsem připíjel rum, je prý to dobré proti choleře. Nesmíme, totiž nemáme ani prádlo prát v Sávě, byl zde divizionerkomandant. Jest zde krásně, slunko hřeje jižním teplem, užíváme jižního podnebí. Proslýchá se, že půjdeme do Klenaku na zotavenou. Dostal jsem dopis z domova, který mě oznamoval tu radostnou událost, lístek byl od Boh. Plívy (švagra, bratra manželky Anny). Na noc mám hauptvachtu do půl noci.

Vidíme, že až v polovině října se Josef Vacátko dozvěděl o narození syna Josefa (*19. 8. 1914 v Chuchelně - †1. 8. 1987 v Chuchelně u Slapu čp. 155). Pošta na frontu někdy putovala dost dlouho.

17. října, sobota – zasílám domů lístek. Po mináži nás zase začínají srbská děla znepokojovat. Střílí ekrazitem granáty, jeden granát padl malý kousek před nás, mohl jsem býti již kdes. Chvilku jsem usnul a zdálo se mi o otci, ujišťoval jsem ho, že ho mám rád. Měli jsme spolu nějakou neshodu a pak ... (text nečitelný kvůli průstřelu). Večer zdálo se mi, že jsem domů psal a jako jsem byl doma a říkal jsem, že nemám, čím bych se umyl, do čeho se převléknout. Nemáme vodu a do Sávy nesmíme. Máme zde studnu vrtanou, je ale ve vodě mnoho písku, ale padá hned ke dnu, voda jest ještě obstojná.

18. října – zdálo se mi, že měl jsem doma se ženou nějakou neshodu a po druhé byli jsme zase dobře. Dnes něco přivezl cuksfíra z Rумы, ale málo toho přivezl, pečivo velmi drahé, buchta jako domácí, ale suchá, z vody. Hudba 92. pluku hraje našemu oberlajtnantovi k jeho vyznamenání, dostal záslužný kříž I. řádu železné koruny. Slyším hráti Proč bychom se netěšili. Fasujeme kmínku. Chtěl jsem zaslat domů deset korun, ale zase to nešlo. Píši domů Blažincovi, Beramácovi (?), matce. Viděl jsem ...(nečitelné – průstřel) raněného padnout a obvazovat (nečitelné)... jsme se dobře, vždyť je to na císařské posvícení, měli jsem ku kafi koblihu, káva s kmínkou byla výtečná.

19. října – kopeme laufgraben 2 m široký pro děla, ale pak toho nechali. Také nás zde často hodně houpou, jak všude vyhráváme. Zkropíme zde srbskou půdu potem i krví. Naše děla i 22 mm kalibru buší do srbských pozic ekrazitem a granáty a není možné rozbít jim to. Mají pevné dekunky, trámy, přes ně proutí a hlinu, říká se, že mají i beton, kdož ví? Vidím tu paní smrt šklebiti se přes dekunky a marno schovávat se, na všechny nás dojde, jest jisté. Po šesti hodinách začali Srbové pražiti z pušek tak silně jak dosud ne. Naše artilerie pustila do nich ze všech děl „monitor“ prudkou palbu. Také Srbové pustili z děl asi osm ran, čtyři od naší kumpanie byli raněni granátem, ale mají lehčí zranění. Oheň byl téměř jasný a trval půl druhé hodiny. V noci ovšem jako jindy střílelo se stále. Přišlo mně to jako nutnost a myslel jsem si, že bylo by lépe (být) raněn zde. Přece jakž takž je zde pomoc, ale v poli není po sanitě ani vidu, ač nezachází se zraněným jako s člověkem, musí jít dále, jenom trochu-li může, sám kus cesty.

20. (října), úterý – pracujeme na laufgrabenu a dověděli jsme se, že naši „sapeři“ chtěli vyhodit srbské dekunky ekrazitem, ale chytili toho, co měl ty věci a o knot tahali se s lajtnantem, až to uřízli.

Odpoledne stěhujeme se do reserva, do 12 hod. mám službu. V noci prší a blýská se. Srbové zaslali odpověď, že mají dobré mužstvo, zkrátka že se nebojí. P. kadet říkal, že odpověděli, že nemají do nás střílet, že bude za měsíc konec, že se to nahoře skončí atd.

21. (října), středa – od každého cuku jde osm mužů do Drenovace práti prádlo, ale bylo to skoro jes...(kvůli průstřelu nečitelné slovo).

22. (října) – štates tagrad(?) nám udělali naši kanonii a Srbové střelbou. Dostal jsem z domova list a dopis ze 16. Odpoledne jdeme zase do linie.

23. (října), pátek – vypravovali při noční stráži o hrůze válečné, děti, starce a ženy zabíjeli. Hovořeno o kněžích, pohřbech a zde? Nemohou ani mnohdy člověka pohřbít, sotvakdo na jeho hrobě se pomodlí. Mrtvoly nechávány byly napospas zvěře všeliké, ožírány byly vepři, plilo se na mrtvoly. A doma kněz káže, je možná jsoucnost božská, bude se na to ještě Bůh dívat? Kdož ví?

24. (října), sobota – naše dva cuky udělaly před laufapahnen (?) švarmlinii, měli jsme z toho strach, ale dobře to dopadlo. Dostali jsme nové rekruty ke kompanii. Píši dopis domů.

25. (října), neděle – předěláváme si ten náš brloh, máme to lepší, teď ale jsme mezi ne....(průstřel, slovo nečitelné).

26. října – prohlídka konzerv a felkeret, dostal jsem dopis z domova, lístek a dopis od Rudy. Dnes dva srbské granáty zranily u 3. kompanie tři lidi. Šmíd je uznán marod. Píši dopis domů a posílám deset korun v dopise, dojdou-li, nevím. Najednou přišel rozkaz oblékat a šli jsme, bylo nám to dosti divné, ale nebylo to nic, jenom jsme aplesovali 2. kompanii a pracovali jsme na nové švarmlinii ve dne v noci. Byl jsem skoro velmi rád, že jsem zaslal domů peníze a dopis. Každým dnem jsme blíž, nyní na 200 kroků od Srbů, kopeme a kopeme a nebylo možno ani psát.

27. (října) - před minází zase aplesujeme a jdeme do reserva, do té druhé linie. Není možno psát, je již tma, začínají do první linie Srbové střílet, zrovna do našeho místa, kde byl I. cuk (?), proslechlo se, že ráno v 6 hodin bude forikuna(?). Cítíme to každý, že to dlouho nevydrží.

28. října – zase ráno pakovat a zase jdeme. P. lajtnant Libiš je zde s rekrutama, půjde-li k naší kompanii, neví se. Kopeme laufgraben dále k srbským dekunkům po dvou.

Dále jsou v textu vloženy dvě adresy:

Jos. Plíva , c. k. T. H. D. No 26, Ersatabat. Litoměřice

Rud. Housa, Bytouchov č. 76, p. Jizerodol

Josef Plíva byl švagrem Josefa Vacátka, narodil se 21. 5. 1886 na Hořensku v čp. 32, byl synem chalupníka Josefa Plívy. Žil v Chuchelně čp. 68, byl kolářem. Byl svobodný, z války se vrátil, ale zemřel dne 21. listopadu 1918 doma v čp. 68 v Chuchelně na pneumonii a je pohřben na hřbitově v Chuchelně v čestném hrobě. Rudolf Housa (*17. 4. 1891 v Semilech čp.333 - †23./27. ?/ 8. 1915 v Haliči) zemřel na následky zranění a jeho jméno je na pomníku padlých u Semil na Cimbále.

Píši domů Pepovi a Rud. Housovi. Při psaní domů vzpomínám na svátek Všech svatých. Bylo mně to příliš líto, že jsem se neudržel a slzel jsem. Kdo na mém hrobě, padnu-li, bude svítit? Píši domů pozdrav otci k tomuto svátku, nechť, může-li, přimluví se, ať se mnou stane se již, jak osud rozhodl, abych alespoň nezkusil mnoho, mám-li skončit zde, tak daleko od domova. Víme to, že mnoho z nás padne, a nemůžeme za to. Zdá se mi, že není možné, jak praví se, že bude všeobecný útok. Jsme na 200 kroků, to znamená, že útok bude na bodáky, ty rezavé bodáky vnořit někomu do prsou, proudy krve valící se z ran, úst i nosu ... Budu mít tolik odvahy, energie vraziti někomu ten ostrý hrot bajonetu do těla? Nevím. Musím zesurovět ještě.

Včera viděli jsme na srbských dekunkách Srba a stříleli na něho, on se postavil a stříleli zase, pak se zdekoval. Bylo vidět, že pohrdá smrtí a bylo mi opravdu líto, že na něho stříleli, on beze zbraně a my ... Pravé naše křídlo ustupuje, Srbové ukořistili čtyři naše děla, smutná ukázka a my ...(nečitelné kvůli průstřelu) ... všelijakých řečí a málo bude toho asi pravda. Šmíd je zase zde a říká, že hoši

z Kuchelny budou u první kompanie. Jan Matějec nic za provinění při rukování nedostal, jenom co byl ve vyšetřovací vazbě, hádalo se mu mnoho. Prvního listopadu máme jít na aplesování, ale možná že tam přijdeme ranění, a neb tam nepřijdeme vůbec.

17
domní pozdrav. Otki k tomu orádku nesh
může-li přimluvit se at se musis stane
se jz jak soud rozhodl abysh alespon
neskusi mnoho mam-li skoušet
zde tak daleko domova. vime to
ze mnoho nas padne a nemiseme
za to, zaci se hmi se nemí možné jako
pravi se ze bude vice esny utok
jme na 200 kroki to znamena se
utok bude na bodsky tu rezerv bodsky
mrit nekoho at pasov provodi
kone valky se nam isti i mosu sou
du mit tolik odvahy energie itla
iti nekoho. Ten ostru kot bajoneti
do tela? Jevim - - Musim sesurovat
jesti - - Viera maiti jme na
brskich dekuhach mba a strileli
na tyho on se postaril a strileli
rase spak se dochoval. bylo videt
ze postaril smrti a bylo mit oparom
kto se na ncho strileli on bese
obranu a my - - - Prave nase
hradlo ustupuje sbovi ukristili
nase zbra kela, smutna ukaiska
a my - - - Prave forikung - - -

(text z předešlé strany)

Je hrozné, že se tato poslední věta Josefa Vacátka stala za pár dní krutou pravdou. Spolu s ním padl ten den /1. 11./ také výše uvedený kamarád z Chuchelny Jan Matějec (*7. 12. 1883 v Chuchelně čp. 110).

Ted' zase jdeme kopat laufgraben.

Psala mi moje manželka, že špatně vypadá, v dopise z 21. října. Mrzí mne velice, že připravil jsem jí tolik hořkých chvil, je mi toho líto, ale jak bych to odčinil? Myslím, že trápí ji jenom to vše, ty okamžiky těžké, a když potřebovala nejvíce pomoci, musel jsem jít pryč a zde nečinně musím čekat, jak budou mně psát z domova, že odumírá snad víc a více? Trapné moje myšlenky.

Jsme nedaleko města Šabac, as jednu hodinu cesty. Sašinec jest obsazen Srby, my jdeme vedle Sávy a postupujeme dosud lafgrábama, jsme as 500 krok od Sávy. Proti Šabaci jest vesnice větší poněkud s kostelíkem – Klenak. Klenak jest na rakouské půdě. Tam podél břehu jsou též naše děla, jest to tam asi dosti silně obsazeno, Srbové často pokoušeli Sávu přejít, dosud bezvysledně. Naše rezervní dekunky byly vedle cesty u srbské celnice, druhé o 500 kroků níže, švarmlinie byla o 50 kroků vpřed. Dostali jsem se před malý lesík a tam jest reserva a napřed švarmlinie. Odtud kopeme laufraben nový. Zase dál Srbové proti na jiné straně dostávají se k nám laufgrabnem. Pracují více prachem a jsme opravdu někdy zvědaví, jak by to dopadlo, kdyby se ...(průstřel) ...dostali až k nám a šli až tam. Ještě by vojsko se brzy spřátelilo.... Staly se případy, že došli k sobě beze zbraně a kouřili cigarety. Jest to neuvěřitelné, ale stalo se to. Také jest jisté, kdyby po nás Srbové chtěli střílet, tak by nás jistě mnoho postříleli, poněvadž mnoho se ukazujeme. Říká se, že takovýmto způsobem dobývalo by se Srbsko 9 let.

Na noc máme kopat laufraben na dvě party, dva budou se na vrchu zakopávat a dva budou kopati vzadu. Kolik nás při tom padne, budeme-li to tak dělat?

Zvláštní chmurná nálada, listí padá a padá. Topoly mají listí suché, umrzlé, vrby zde mladí tak zeleně, připomínám si jaro a podzim nastal již. Dočkám se jara? Bůh ví? A jaké to jaro bude?

Na noc kopeme, dva a dva,...(kvůli průstřelu nečitelné) ... jsem napřed, za mnou druhý, viděl jsem, jak kulička odrazila se od záchranné plotny a zajiskřilo se a druhý za mnou ji dostal do nohy. Štěstí měl, i já, mohl jsem ji také třeba dostat do hlavy, sehnutí jsme byli oba. Práce dosti nebezpečná a za tuto noc měli jsme as pět raněných, jeden mrtvý, ubývá to hodně a málo Srbové střílí z děl. Jenom dva byli trefeni kulí, ostatní zranil granát.

Dokončení příště

Připravil PhDr. Jan Tomíček

OHNIŠKO ŽHAVÝCH ZPRÁV SDH CHUCHELNA SRPEN 2018

Vážení a drazí čtenáři Chucheláčku,
po drobné omluce se Vám opět hlásíme se svým článkem v našem čtvrtletníku. Letošní jaro bylo opravdu hodně hektické, a tak se omlouvám, že jsme vás v minulém čísle, o našich aktivitách, patřičně neinformovali – jarní tréninkový cyklus, soutěže Soptíkova poháru, maškarní zábava pro dospělé, jarní kolo hry Plamen, sběr železného šrotu, příprava poutě, plánování hasičského soustředění mladých hasičů atd. Dovolte mi, prosím, provést letmé shrnutí uplynulého jara a skoro už i léta až nyní.

Právě sedím pod dřevěnou pergolou na Chatě u lanovky v hořeních Rejdicích, po mé pravici, v přibližně patnáctimetrové vzdálenosti jsou rozesety naše hasičské děti, které tráví poslední den našeho hasičského soustředění hraním kolektivních her. O průběhu našeho hasičského soustředění vás ve vlastním příspěvku bude informovat referentka družstev mládeže Veronika.

Já se tedy ve zkratce pokusím shrnout jarní sportovní sezónu, soutěže

a dodám pár strohých výsledků. Tréninkový cyklus započal jako každoročně ihned po příchodu přívětivého počasí. Tréninky byly jako obvykle stanoveny vždy na pátek od 17. hodiny. Na začátku sezóny se do naší referentky Verči začala vkrádat obava, zda nemáme nějak málo dětí. Po přibližně čtvrtém tréninku však došlo k přihlášení již devátého nového člena do družstev mladých hasičů, počet všech aktivně cvičících dětí tedy opět stoupl. ☺ Toto hodnotíme velmi pozitivně a doufáme, že

se k nám budou děti takto hlásit i nadále. Dveře máme otevřené pro všechny. ☺

Ale zpět k jaru. Po prvních trénincích započal na začátku května Soptíkův pohár, který opět ve své jarní části zahrnoval celkem čtyři soutěže. Košťálov, Kundratice, Bozkov a Semily. Na soutěži v Košťálově se náš výsledek hodnotí velmi těžko. Po provedení disciplíny „Štafeta CTIF“ došlo k nástupu mladšího družstva na základnu k provedení požárního útoku. Při povelu od rozhodčího disciplíny, který dal svolení k provedení útoku, však došlo ke zjištění, že se nám nějakým absolutně podivným způsobem ztratily klíče ze zapalování naší sportovní požární stříkačky. Děti tedy nemohly útok dokončit a výsledkem bylo celkové 7. místo. Naštěstí následně došlo Radou mládeže, ke zjištění, že je nekorektně rozměřeno sportoviště pro požární útok. **Pro kategorii mladších se tedy do celkových výsledků kompletního seriálu počítá pouze umístění ze štafetové disciplíny. Pro nás to tedy znamená výborné 3. místo** ☺ Starší družstvo pak na již korektní trati dosáhlo 5. času v požárním útoku a výsledkem bylo v nabitě konkurenci celkové 6. místo.

Na druhou soutěž jsme zajížděli 8. května do Kundratic s již opravenou požární stříkačkou, která dostala novou spínací skříňkou (staré klíče nenávratně ztraceny)... Soutěž v Kundraticích však už byla výsledkově úplně jiná písnička. Technika fungovala na jedničku a forma byla veliká. Soutěž tedy nemohla dopadnout jinak, než vítězstvím mladšího družstva A. Dokonce jsme s sebou na tuto soutěž vzali již i naše mrňouse (věkově 5 - 7 let), aby poznali atmosféru soutěžních zápolení. Mlád'ata soutěž zdárně dokončila. ☺ Starším se ne zcela dokonale povedla štafeta, a tak dokončili závod na 11. a 12. místě. Musíme se zlepšit!

Třetí zastávkou jara pak byl Bozkov 12. května a světe div se, přišlo výborné zlepšení staršího družstva! Nejtěžší disciplínu, kterou je v Soptíkově poháru štafetový Útok CTIF, družstvo starších prolétlo ve

4. čase a jelikož byl požární útok s hodnotou 16,11 s celkově druhý, bylo výsledkem celkové vítězství. Družstvo mladších pro změnu zase malinko polevilo a celkové 11. místo bylo velkým zklamáním.

Proto tedy na výsledky rychle zapomenout a soustředit se na 4. díl Soptíkova poháru, který byl 20. května v Semilech. A výsledkově opět jako na houpačce. U starších drobné zhoršení a u mladších naopak zlepšení. Mladší trochu poskočili vzhůru a odměnou jim bylo celkové 6. místo. Družstvo starších, i přes celkový 3. čas v požárním útoku bohužel obsadilo nepopulární 4. místo...

Po jaru jsme tedy v Soptíkově poháru prozatím na 3. a 6. místě celkově. Můžeme tedy hodnotit jaro jako uspokojivé – uvidíme co podzim.

26. května pak přišlo vyvrcholení jara v podobě jarního kola hry Plamen. Co celodenním fyzickým záprahu bylo výsledkem celkové 6. místo v kategorii mladších a celkové 9. místo v kategorii starších. Nutno podotknout, že v obou kategoriích se sešlo na 30 sportovních družstev mladých hasičů.

27. května jsme se ještě podíleli na uspořádání dětského dne na hřišti v Chuchelně, kterého se zúčastnilo na 120 dětiček, pro které jsme si připravili 3 sportovně-vědomostní disciplíny...

Abychom toho měli po jarní části opravdu plné zuby, vyrazili jsme ještě na volné soutěže do Mříčné a do Zlaté Olešnice. Družstvo starších chytlo skvělý drive a na obou soutěžích jasně dominovalo. Výsledné časy v požárním útoku na hranici 16 s hovoří za vše... Mladší družstvo se v Mříčné umístilo na sice pěkném, ale nepopulárním 4. místě. Ve Zlaté Olešnici z toho bylo podium v podobě druhého místa za slušný čas 19:14 s.

Toto asi prozatím vše z pohledu soutěžních klání našich mladých hasičů. Podíváme-li se na aktivity sboru z pohledu běžné činnosti dospělých, tak za sebou máme již zmíněný sběr železného šrotu, který proběhl 23. března. Výtěžek z něj je nezanedbatelného charakteru a bude použit ku prospěchu nás všech. ☺ 7. dubna jsme pak uspořádali HASIČSKÉJ MAŠKARÁK pro dospělé a jelikož byla účast maximálně minimální, tak pro příští rok již nebudeme organizovat... 30. dubna jsme jako již tradičně zajišťovali bezpečnost organizovaného ohniště na Veverce. V Chuchelně by to o filipojakubské noci nebyly ty správné čarodějnice, kdyby nad Veverkou nezaplál pořádný oheň. ☺

Pro naší výjezdovou jednotku je pak tento rok rekordní. V naší jednotce nepamatujeme rok, kdy bychom museli zasahovat častěji. Za poslední dobu museli chlapci vyjíždět k minimálně pěti zásahům – nehoda osobního automobilu, požár, naši slavní parašutisti atp. K zásahu vyrazili prozatím vždy!!!

A co nás čeká po prázdninách? Plánujeme výstavbu dřevěného přístřešku v prostoru multifunkčního areálu z důvodu zvyšujících se požadavků na uskladnění potřebného sportovního materiálu pro mladé hasiče. **16. září proběhne již tradičně 5. díl Soptíkova poháru u nás v Chuchelně. Všichni jste srdečně zváni na tento překrásný hasičský zážitek!** ☺ Bude následovat dokončení Soptíkova poháru a následně se vydáme na podzimní kolo hry Plamen. Společnými silami s ostatními spolky opět jistě uspořádáme tradiční Spolkové posvícení. Děkuji vám za váš čas a předávám zbylý volný prostor pro sestru Veroniku, aby Vás informovala o Chuchelské pouti a hlavně hasičském soustředění mladých hasičů. Brzy na slyšenou/čtenou. ☺

HORKÁ REPORTÁŽ SDH Z HASIČSKÉHO SOUSTŘEDĚNÍ MLADÝCH HASIČŮ

Soustředění jsme začali plánovat už v lednu a to tím nejdůležitějším, najít chalupu, do které by se vešlo minimálně 35 lidiček, což je, jak se zdá, velmi nelehký úkol. Bohužel jsme při našem hledání stále nenašli chalupu, která by nám plně vyhovovala, a my bychom se do ní chtěli vracet. Všude to bylo pěkné, ale pokaždé se našlo něco, co nám ne vždy zcela vyhovovalo. Nakonec zvítězila chalupa u lanovky v Rejdicích u paní Fridrichové, ale i přes to, že chalupa je obrovská, s prostornou terasou, s jedenácti pokoji, společnou kuchyní s jídelnou, čtyřmi koupelnami a sedmi toaletami, museli jsme bohužel zvýšit kapacitu pokojů doplněním tří dovezených matrací z vlastních zdrojů, jelikož se celkový počet osob vyšplhal na třicet devět. Máme tedy nový rekord. ☺

Vyrazili jsme 15. srpna ve 14 hodin ze hřiště osobními auty rodičů, kterým tímto děkujeme za ochotu a pomoc při zabezpečení dopravy na soustředění. Děti jsme ubytovali a seznámili s programem, pravidly soustředění a hlavně s jídelníčkem. Jako na každém táboře dodržujeme harmonogram. Den vždy začíná budíčkem nejdéle v 7:30, povinnou hygienou, rozcvičkou, na kterou navazuje snídane. Dětem se boduje úklid na pokoji (udělování trestných bodů za nepořádek). Musím říci, že se boduje opravdu přísně! Mezi našimi každodenními aktivitami nechyběly různé kolektivní míčové hry a samozřejmě soutěže kolektivů i jednotlivců, které děti baví nejvíce. No a ta méně oblíbená část, která

už patří ke stálému tréninkovému drilu, je nauka hasičské všestrannosti, kterou s dětmi trénujeme a učíme v dopoledních a odpoledních cyklech. Děti se zde naučí vázat lodní a tesařský uzel, plochou spojku, zkracovačku a úvaz na proudnici. Dále je učíme poznávat topografické

značky a zorientovat mapu včetně práce s buzolou. Zabýváme se zdravotvorbou včetně přepravy nemocného na stoličce z rukou. Děti se dále věnují zdolávání vodní příkop - lanová překážka tzv. lenochod. Samozřejmě je nutné, aby měly děti odborné znalosti v hasebních prostředcích, tedy co a čím se má správně uhasit. Do dětí se snažíme tyto informace napumpovat, proto píšou méně oblíbené. Je více než jasné, že děti baví nejvíce to, co se nemusí učit a jde jim samo od sebe a při čem se hlavně hodně vyřádí. ☺ Mezi oblíbenou dovednostní činností patří střelba ze vzduchovek, které jsme samozřejmě vzali s sebou.

Pro děti jsme si připravili venkovní DISCO maškarák, branný závod, nemohl samozřejmě chybět bobřík odvahy, pálení táboráku a zpívání trampských písní v doprovodu mobilního reproduktoru. S ohledem na oblíbenost střelby jsme pro letošní rok nově zařadili vyřazovací závod ve střelbě se vzduchovkami, který byl založen na principu K.O. systému.

Největší ohlas a popularitu si získala soutěž o poklad sv. Floriána, kterou vymyslel náš nejchytřejší vedoucí David Hošek. Soutěž spočívala v zorientování zevrubného plánu okolí chalupy, nalezení 11 dřevěných kolíčků, kterých bylo kolem chalupy rozmístěno celkem 66 (tedy 6 týmů). Po nalezení došlo k přečtení hádanky, která v sobě uchovávala informace potřebné pro nalezení další indicie. Po nalezení indicie muselo dojít k rozšifrování cílového klíče, který následně ukázal cestu k pokladu. Všechny týmy nakonec zdárně soutěž dokončily a poklad našly...

O naše žaludky se staraly jako vždy naše pozlacené kuchařinky Dáša Dufková a Marcela Koucká. Do jídelníčku zařadily oblíbené výpečky se zelím, špagety, kuřátko se šťouchaným bramborem, tousty, sýrové talíře, došlo i na krupicovou kaši, kterou si přál náš malinký Filípek. Nakonec jí naše děvčata musela třikrát přidělovat. Bez jejich maminkovské péče by to ani na soustředění nešlo. Samozřejmě musím vyzdvihnout i tým dospěláků – trenérů, vedoucích a zdravotnici ve složení David Hošek, Lukáš Babka, Martin Andrlé, Aleš Zázvorka, Monika Hošková, Martina Koucká, Daniela Dvořáková, Zuzka Košnarová a já - Verča Hajná.

Letošnímu soustředění nazdar!!!

TRADIČNÍ CHUCHELSKÁ POUŤ

Každá pouť je o zábavě, jídle, pití a setkávání se sousedy. V tomto duchu se nese i ta naše úžasná chuchelská. Letošní datum pořádání připadl na 9. června. Hasičská cukrárna se pyšnila čerstvými koláčky, nadýchanými muffinky, sladoučkými perníčky, precíčky, zákusky a dalším sladkým a slaným pečivem. Sousedé se mohli občerstvit ledovou či teplou kávou, žízeň uhasit vychlazeným pivíčkem a žaludky nacpat grilovanou kýtou či játry, hasičskými „sejkorami“, zeleninovým a těstovinovým salátem či teplým pečeným bůčkem. Každý si přišel na to své. Dětem se malovalo na obličeje, a každé odcházelo spokojeně s obrázkem, které si vybralo. Bohatý program zajistil vysokou návštěvnost a nikoho neodradila ani prudká průtrž mračen v půlce dne, který nám hasičům zajistil nemalou práci s ucpaným kanálem a zaplavením takřka poloviny areálu. Vše jsme naštěstí zvládli, sousedi se pobavili a po dešti se mohlo pokračovat v programu. Pouť se nám opět vydařila a na příští rok máme už vymyšlenou novou zábavu, zejména pro ženy a děvčata...☺☺☺

Za SDH Chuchelna
bratr David Hošek a sestra Veronika Hajná

VLASTI ZDAR!!!

SDH-CHUCHELNA

provádí nábor nových členů hasičů pro následující požární sezóny do
družstev mladých hasičů (5 - 13 let)

Činnost

Zaměření

- Letní soustředění mladých hasičů	- Osvojení znalostí spjatých s PO
- Pochod mladých hasičů	- Zdravověda, Topografie, První pomoc
- Tréninkový cyklus (únor - říjen)	- Střelba ze vzduchovky, uzlování
- Účast v seriálu OSH „O dráčka Soptíka“	- Zdolání překážky – vodorovné lano
○ 5 soutěží v PÚ – (květen - září)	- Všeestrannost:
○ Závod požární všestrannosti	○ Štafeta 4x60m s překážkami
- Účast ve hře Plamen	○ Štafeta CTIF
○ Závod požární všestrannosti	○ Požární útok s překážkami CTIF
○ Jarní kolo hry Plamen	○ Štafeta požárních dvojic
- Účast na dětských soutěžích v PÚ	○ Požární útok

Kategorie mladší (6–11 let) a starší (12-15 let)

* PO – požární ochrana, PÚ – požární útok, OSH – okresní sdružení hasičů

Pro bližší informace prosím kontaktujte telefonní číslo +420 774 608 618 – Ing. David Hošek

Člen trenérského kolektivu MH a náměstek starosty SDH Chuchelna

Za SDH Chuchelna s pozdravem a přáním příjemného zbytku dne Ing. David Hošek

SOKOL LÉTEM SVĚTEM

Nedá se nic dělat, prázdniny nám daly vale a nastal opět čas školních i pracovních povinností. Letošní horké léto nám ale dodalo spoustu energie, takže nám určitě půjde vše krásně od ruky. A pohodičku končícího léta si můžeme zpříjemnit i vzpomínáním, co se za poslední čtvrt rok událo.

Zavzpomínáme nejdříve na **Chuchelskou pouť**. Ta se nám tentokrát nezapomenutelně vryla do paměti. Ne snad proto, že by mašinka Agáta jezdila rychleji než předchozí roky. Ani ne proto, že by vzduchovky ve střelnici mířily proklatě nízko. Ani ne proto, že by z rybníčku uplaval všechny rybičky.

A už vůbec ne proto, že bychom ve stánku měli málo chuchelsko-čínských nudlí. Tato pouť se stala nezapomenutelnou kvůli tomu, že přišel DĚŠŤ. Po týdnech sucha přišel konečně milosrdný déšť, na který jsme všichni dlouho čekali. Jenže on přišel tak trochu nevhod... A nebyl to jen takový májový deštík, nýbrž pořádný červený cedák! Sebral nám rybníček – ano ten, co si z něho děti vždycky nalovily spousty drobných radostí, a kde do večera byla neustále fronta. A také nám zkroutil krabice s růžemi do střelnice a udělal z nich na zemi duhovou řeku. A pochopitelně vyhnal všechny děti i dospělé z atrakcí – někteří odjeli domů, ale hodně z nich se uvelebilo pod stanovými přístřešky, kde se mohli přitulit a poslouchat krásný koncert Žižkovské smršti (jak příhodné jméno!). Pod těmito stany sice bylo sucho a bezpečno, ale jen do té chvíle, než se střecha stanu naplnila dešťovou vodou po okraj - pak totiž přišlo prudké vylití vody na záda těch, kteří stáli na kraji. Ale způsobilo to naštěstí jen výbuchy smíchu (a mokré kalhotky ☹).

No a kdo tu „mokrou hodinku“ vydržel, tak si pak až do noci užíval bohatého kulturního programu a dobrot ze stánků. A to nejen u nás sokolů, kde jsme měli např. již zmíněné čínské nudle, langoše či bramborové spirály a k pití různá piva a rozmanité koktejly, ale samozřejmě i lahůdek ve stáncích ostatních spolků. Všichni věnujeme přípravám na pouť spoustu času a odměnou nám je hlavně spokojenost vás všech. Výdělek z pouti jde pak na podporu spolků, takže moc děkujeme.

Holky Martinky na pouti opět prodávaly své vlastnoručně vyrobené náušnice (a jiné ozdoby z bižuterie), a také obsluhovaly stánek s langoši a spirálami – z jejich loňského i letošního výdělku tak vznikl významný příspěvek na výlet na raftech. Ten se konal 17. června v počtu 17 dětí (holky i kluci) a tří dospělých. Podmínky byly ideální – celý den svítlo sluníčko a navíc díky předcházejícím deštům bylo v Jizeře dost vody. Nejdřív kolem poledne vyrazili pěšky do Semil na vlak, kterým dojeli na Malou Skálu. Zde si čekání na rafty zpříjemnili zmrzlinou u Boučkova statku a pak už mohli vyplout. Měli celkem čtyři rafty – hned na začátku se sice strhla bitva o barvu raftu, ale pak už šlo všechno hladce. Pádlování šlo všem krásně, takže se cestou do Dolánek mohli občas zastavit a užít si vodních radovánek. U Zrcadlové Kozy se pak občerstvili, vyřádili se na hřišti a večer dojeli zase vlakem do Semil. Výlet si moc užili a tímto děkují Pepovi Hlubučkovi za zajištění raftů.

Holky celou sezónu poctivě cvičily – nejenom v sokolovně, ale i venku na hřišti či na koupališti. A také výletily. Například jednou vyrazily přes Hamštejn na Malou Skálu. Po cestě se zastavily na krásném hřišti v Koberovech (škoda, že takové v Chuchelně není), na Suchých skalách si užily žebříky a nakonec vylezly na Pantheon. Domů se pak vracely vlakem značně unavené. Jindy zase vyrazily na kolech do Záhoří (zákusky pochopitelně nemohly vynechat) a vracely se cestou přes Slap, kde si udělaly pořádnou šiškovou bitvu.

A s celým rokem se pak rozloučily přespávačkou na vleku na Kozákově. Nejdříve si u táboráku opekly buřty a hrály různé hry, které zakončily o půlnoci strašidelnou noční hrou za doprovodu spousty světlušek. Pak už si připravily spaní pod širákem, zavrtaly se do spacáků a při vyprávění strašidelných příběhů koukaly na hvězdy. Samozřejmě nemohly hned usnout, takže se ještě párkrát prošly, ale tím pádem se jim pak ráno nechtělo vstávat. Naštěstí je ale vytáhla vůně snídaně – spousta ovoce s jogurtem a také vafle se šlehačkou. Hned po snídani vyrazily na výlet – z Kozákova na Samotoč a pak přes Vzdychánek a Záhoří (se zastávkou na zákusky) domů.

PLÁNOVANÉ AKCE

Spolkové posvícení – v sobotu 22. 9. se na vás spolu s myslivci a hasiči budeme těšit, přijďte se dobře najíst a posedět si u kávy a dobrých moučníků

Vejšlapník – na turistický víkend vyrazíme v sobotu 13. 10. Bližší informace budou včas na vývěsce a kabelovce. Vezměte kamarády a vyrazte s námi.

CVIČENÍ

Po prázdninách se opět rozjede pravidelné **cvičení v sokolovně**. Budeme rádi, když se k nám přidáte, cvičí ženy, dívky, muži, chlapci a malé děti. Zkrátka každý si může vybrat. V následující tabulce můžete vidět přehled cvičení i s kontakty na cvičitele. Samozřejmě nejsou vyloučené drobné změny, proto v případě zájmu o cvičení raději předem zavolejte.

	16:00-17:00	17:00-18:00	18:00-19:00	19:00-20:00	20:00-21:00
PONDĚLÍ				ženy	
ÚTERÝ		mladší žáci	starší žáci	muži	muži
STŘEDA			muži M.Ráž & ost.	ping-pong	ping-pong
ČTVRTEK	děti 3-6 let			ženy	
PÁTEK	žákyně	žákyně	žáci	muži	muži

Kontakty a zaměření cvičení:

předškolní děti (všestrannost): Magdalena Ceé, tel.: 604 488 618; e-mail: maggg@seznam.cz

žákyně mladší + starší (všestrannost): Martina Musílková, tel.: 604 303 876, e-mail: martinamusilkova@seznam.cz. Žákyně budou z kapacitních důvodů od září nově rozděleny na mladší a starší – starší povede Martina Musílková v pátek a mladší (cca 1. - 4. třída) se budou scházet pod vedením Sary Bažantové jiný den v týdnu - upřesnění proběhne během září.

ženy (posilování s vlastní vahou, balanční podložky, aerobik, ...): Adéla Machačková, tel.: 728 022 342, e-mail: adelama@seznam.cz + Magdalena Ceé

mladší žáci 1. - 4. třída + starší žáci 5. - 9. třída (všestrannost): Jan Pícek, tel.: 776 304 140, e-mail: Pícek.Jan@seznam.cz

muži (úterý senior crossfit ☺, pátek hry – fotbal + florbal): Jan Pícek

muži M. Ráž & ostatní (od 17:30 posilování, všestrannost): Martin Ráž, tel.: 603 867 586, e-mail: m.raz@heiko.cz

ping-pong: Michal Ceé, tel. 604 344 913, email: majkl.cee@gmail.com

Ve volných časech a o víkendu probíhají v sokolovně i nepravidelná cvičení (fotbal, florbal, volejbal,...), proto pokud máte zájem, sledujte v sokolovně „pohyb“... a nebojte se zeptat ☺.

Přejeme vám pohodové podzimní dny.

Za Sokol sestry Magda Ceé, Jana Vocelková a Markéta Tomšová

VŠESOKOLSKÝ SLET

Na začátku července se sokolové slétli do Prahy na XVI. všesokolský slet. O historii i současnosti této nádherné akce toho většina z nás mnoho neví, proto jsme oslovili paní **Bc. Marcelu Janouchovou** ze vzdělávacího odboru České obce sokolské, zdali by nám k tomuto tématu něco nese-psala. Byla velmi ochotná – pojďme se tedy do jejích řádků začít:

Všesokolské slety byly vždy chápány jako vyvrcholení sokolské činnosti a její prezentace široké veřejnosti. Slety bývaly a stále jsou příležitostí k setkávání sokolů nejen z celé republiky, ale i ze zahraničí. Slety nebyly a nejsou jen o cvičení, jde také o významnou společenskou událost. Letos, na začátku července, se sokolové slétli do Prahy již po šestnácté.

Tradice konání všesokolských sletů sahá do roku 1882, kdy se na Střeleckém ostrově v Praze uskutečnila Jubilejní slavnost Sokola Pražského jako oslava 20. výročí založení Sokola. Tehdy se ještě cvičilo bez hudebního doprovodu, cvičenci, které vedl Miroslav Tyrš, se orientovali pouze podle úderů tyče. Ne vždy bylo pořádání sletů snadné, II. všesokolský slet se měl původně konat už v roce 1887, rakouské úřady ho ale zakázaly. Místo něj tak uspořádali sokolové závody v Českém Brodě. Nakonec se další slet uskutečnil až roku 1891 v rámci Jubilejní výstavy. Do první světové války se pak konaly všesokolské slety ještě v letech 1895, 1901, 1907 a 1912. První slet v nově vzniklém Československu byl uspořádán roku 1920, následovaly slety v letech 1926, 1932 a 1938. Počátkem 20. století se ustálila doba konání sletů jednou za šest let, ačkoli tato perioda byla v minulosti několikrát narušena, ať už to bylo kvůli oběma světovým válkám nebo kvůli nástupu komunistů k moci. Spolu se zákazem Sokola v 50. letech 20. století skončilo na 46 let i pořádání sletů, nově nastolený režim je nahradil okázalými spartakiádami. S obnovou Sokola v roce 1990 byla znovuobnovena i tradice pořádání všesokolských sletů. Ten první porevoluční se uskutečnil na Strahově v létě 1994.

XVI. všesokolský slet odstartoval v neděli 1. července průvodem sokolů Prahou. Průvod vyšel v 10 hodin dopoledne z Václavského náměstí. V jeho čele mohli Pražané i návštěvníci hlavního města obdivovat na 40 členů Sokolské stráže – čestné jednotky České obce sokolské v tradičních sokolských krojích a s historickými sokolskými prapory. Za nimi kráčelo vedení Sokola se starostkou Hanou Moučkovou. Následovalo několik bratrů z Československé obce legionářské, kteří přihlížejícím připomněli, že letos oslavujeme 100. výročí vzniku Československé republiky, při němž sehráli sokolové důležitou roli, jak ostatně připomíná i známý citát Tomáše Garrigue Masaryka: „Bez Sokola by nebylo legií, bez legií by nebylo Československa.“ Za legionáři již následovali zástupci zahraničního sokolstva a jednotlivé sokolské župy. Účastníci průvodu

oblékli kromě sokolských krojů i kroje lidové či pestré cvičební úbory, ve kterých se na konci týdne představili při hromadných vystoupeních v Eden Aréně. Slavnostní ráz průvodu dodávala také hudební tělesa rozmístěná po celé naplánované trase. Průvod se na ní dvakrát na krátký okamžik zastavil, to když sestra starostka kladla věnec na Národní třídě u pamětní desky připomínající listopadové události roku 1989 a podruhé u památníku Jana Palacha.

Program zahajovacího sletového dne však neskončil průvodem, pokračoval ve 14 hodin mší v chrámu sv. Víta na Pražském hradě a poté, ve večerních hodinách, v Národním divadle. Právě na prknech Národního divadla byl XVI. všesokolský slet slavnostně zahájen. A bylo to zahájení vsutku výjimečné. Vůbec poprvé sehrál na zdejším jevišti divadelní představení ochotnický soubor. Hru Ladislava Stroupežnického „Naši furianti“ nastudovalo sokolské divadlo Pod Petřínem ve spolupráci se Souborem písní a tanců Josefa Vycpálka a Divadelním spolkem Lázně Toušeň.

Také další dny sletového týdne nabízely cvičencům mezi zkouškami značné vyžití, ať už to byla možnost navštívit v rámci komentované prohlídky Národní divadlo, shlédnout vystoupení sokolských i nesokolských hudebních a folklorních souborů, navštívit divadelní představení, které bylo vybráno pro slet na X. národní přehlídce sokolských divadelních souborů v Lázních Toušeni, pro děti byla připravena loutková představení, kdo chtěl, mohl zajít na výstavy.

Jednou z nich byla výstava sokolských odznaků. Ve dvou místnostech Tyršova domu představil výsledek své dvacetileté sběratelské vášně bratr František Hrbáček. Ve spolupráci s Národním muzeem vznikla v historických prostorách Tyršova domu také výstava oslavující nejen XVI. všesokolský slet, ale i blížící se 100. výročí vzniku Československa. Výstava dostala název podle jednoho ze sokolských hesel – „Ni zisk, ni slávu!“. Hlavním smyslem výstavy bylo ukázat návštěvníkům, že i zdánlivě malé předměty za sebou mohou skrývat velké příběhy, to vše na pozadí kapitol sokolské historie. Vždyť sokolové stáli vždy u důležitých dějinných událostí naší země. Ať už to bylo jejich působení v domácím odboji a legiích za první světové války, při vzniku a následném budování republiky, v boji proti nacismu, zapojení se do druhého odboje včetně pomoci parašutistům, kteří spáchali atentát na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha, postoj proti komunistickému režimu a třetí odboj.

Součástí sletového týdne se potřetí v novodobé historii všesokolských sletů stal Sokol Gala, tedy přehlídka toho nejlepšího, co Sokol v dnešní době nabízí. Velkolepé představení připravené spolu se souborem La Putyka doslova strhlo všechny diváky. Celkem se představilo 500 vystupujících, a to nejen z České obce sokolské, ale například i z Dánska, Kanady či Slovinska. Program byl komponován ze sportovních i tanečních vystoupení, doprovázený archivními záběry slavných sokolských sportovců. Během večera byla také vyhlášena letošní

cena sokolské sportovní legendy roku. Získali ji olympionička a atletka Olga Oldřichová a skokan na lyžích, trenér a reprezentant Zdeněk Remsa.

Vyvrcholením sletu byla samozřejmě hromadná vystoupení v Eden Aréně. Na ploše se během dvou dnů vystříдалo na 15 000 cvičenců. Diváci shlédli celkem 11 skladeb, které připravila Česká obec sokolská, včetně česko-slovenské skladby nazvané symbolicky „Spolu“. Další vystoupení přidala rovněž Česká asociace Sport pro všechny nebo gymnastky z Dánska. Kromě cvičenců z Česka a Slovenska nastoupili na značky také cvičenci z USA, Kanady, Německa, Rakouska či Austrálie. Nejmladšímu byly 2 roky, nejstarším 96 let. Také úvodní i závěrečné vystoupení v Edenu odkazovalo k 100. výročí založení Československa, stejně, jako se připomínka tohoto důležitého data promítala během celého sletového týdne. Ostatně všesokolské slety byly vždy spojeny s nějakým „nej“, ať už to byla připomínka některé důležité události, jako třeba v roce 1920 vznik republiky nebo roce 1932 oslava 100. výročí narození zakladatele Sokola Miroslava Tyrše, manifestace národní svobody a demokracie, jako tomu bylo při X. všesokolském sletu roku 1938 či XI. všesokolském sletu roku 1948. Našli bychom ale i další „nej“. Například v roce 1901 v rámci IV. všesokolského sletu poprvé vystoupily ženy, VI. slet v roce 1912 byl prvním, který spolupřádal Svaz slovanského sokolstva, roku 1926 při VIII. sletu se poprvé cvičilo na Strahově. Dalo by se takto samozřejmě pokračovat dál, ale vydalo by to na samostatný článek.

Je však jasné, že XVI. všesokolský slet ukázal Sokol jako stále živou organizaci, která má veřejnosti co nabídnout. Slet se stal důstojnou oslavou sokolské myšlenky i 100. výročí vzniku Československé republiky. Co říci na závěr, snad jen Nazdar! za šest let na XVII. všesokolském sletu 2024.

